

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi K. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
I ACa 907/23,

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 lipca 2024 r.,

oddala skargę.

Aleksander Stępkowski Mirosław Sadowski Paweł Wojciechowski

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 marca 2024 r. (data nadania k.6 akt sprawy) pełnomocnik
K. K. (dalej: „Skarżący”) złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się
przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie pod sygn. akt I ACa 907/23. Skarżący
wniósł o:

- 1) stwierdzenie przewlekłości postępowania w przedmiotowej sprawie,
tj. w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie pod sygn.
akt: I ACa 907/23;

- 2) wydanie sądowi rozpoznającemu przedmiotową sprawę zalecenia wyznaczenia terminu rozprawy w sprawie na termin w ciągu maksymalnie 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia;
- 3) zasądzenia na podstawie art. 6 ust. 3 w zw. 12 ust. 4 ww. ustawy od Skarbu Państwa na swoją rzecz kwoty 5.000,00 zł;
- 4) zasądzenie na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu Skarżący wskazał, że akta sprawy wraz z apelacją pozwanego zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego w dniu 6 kwietnia 2023 r. Pomimo wymiany pism procesowych pomiędzy stronami oraz przeprowadzenia postępowania dowodowego, Sąd nie wyznaczył terminu rozprawy. Skarżący wskazał, iż łączny czas rozpatrywania sprawy wynosi blisko rok. Skarżący dodał, iż nie widzi jakichkolwiek podstaw do zwlekania z wydaniem wyroku w niniejszej sprawie, szczególnie, iż linia orzecznicza w tym zakresie została już ugruntowana. W ocenie skarżącego powyższe okoliczności wykazują ewidentne naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy niezwłocznie. Skarżący dodał również, iż nie znajduje żadnego usprawiedliwienia ewentualne zasłanianie się Sądu trudnościami kadrowymi czy ilością spraw przekazanych do rozpoznania.

Odpowiedź na powyższą skargę, złożył Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W piśmie z 17 czerwca 2024 r. wniósł o jej oddalenie.

W uzasadnieniu pisma Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyjaśnił, że w niniejszej sprawie nie można stwierdzić beczynności ani opieszałości Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Nie wystąpiły odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania czynności niezbędnych do rozpoznania sprawy Skarżącego. Postępowanie w tej sprawie nie jest prowadzone w sposób rozwlekły.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niezasadna i zasługiwała na oddalenie.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Ustawa nie określa terminu, po upływie którego następuje przewlekłość postępowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że stan taki będzie miał zasadniczo miejsce w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji w zakresie wyznaczenia terminu rozprawy apelacyjnej, przekraczającej 12 miesięcy (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 9 stycznia 2019 r., I NSP 4/18; z 10 czerwca 2020 r., I NSP 67/20; z 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18). Jednocześnie należy zaznaczyć, że dla oceny, czy w danej sprawie doszło do przewlekłości postępowania, znaczenie ma nie tylko sam sztywny upływ czasu, ale wymagają również rozważenia wszystkie okoliczności wpływające na przebieg danego postępowania – w tym również podejmowane przez sąd czynności oraz postępowanie skarżącego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że przewlekłość postępowania może nastąpić zarówno wtedy, gdy sąd nie podejmuje żadnych czynności, jak i wtedy, gdy je podejmuje, ale są one nieprawidłowe i w ich następstwie dochodzi do zwłoki w rozpatrzeniu sprawy (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lutego 2016 r., III SPP 53/15).

W niniejszej sprawie jak wynika z akt sprawy, wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 października 2022 r. Sąd I instancji zasądził od pozwanego Banku S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarżącego wskazane w orzeczeniu kwoty pieniężne. W dniu 9 listopada 2022 r. do Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynęła apelacja pozwanego banku. W dniu 6 kwietnia 2023 r. akta sprawy Skarżącego wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Kolejno, niezwłocznie wylosowanego sędziego referenta do rozpoznania sprawy w osobie SSA A.S. oraz

nadano sprawie sygnaturę I ACa 907/23. Zarządzeniem z dnia 7 kwietnia 2023 r. zarządzono o rozpoznaniu sprawy według kolejności wpływu do referatu. Następnie zarządzeniem z dnia 11 października 2023 r. zarządzono o zawiadomieniu pełnomocnika stron o składzie rozpoznającym sprawę, doręczeniu apelacji pozwanego pełnomocnikowi powoda, a także o zwrocie akt do Sądu I instancji celem sprostowania wyroku oraz protokołu w zakresie przedmiotu sporu. Zarządzeniem Sądu Okręgowego w Warszawie stwierdzono brak podstaw do sprostowania wyroku i protokołu rozprawy oraz zarządzono zwrot akt sprawy Sądowi II instancji. W dniu 17 listopada 2023 r. do Sądu Apelacyjnego w Warszawie wpłynęła odpowiedź na apelację pozwanego.

Zdaniem Sądu Najwyższego, na podstawie wyżej wskazanych okoliczności sprawy, nie ulega wątpliwości, że wykonano wszelkie czynności przygotowawcze do przeprowadzenia rozprawy apelacyjnej, tj. wylosowano sędziego referenta, zarządzono doręczenie odpisu apelacji stronie przeciwnej oraz przekazano sprawę do rozpoznania według kolejności wpływu. W niniejszej Sprawie nie można zatem stwierdzić beczynności ani opieszałości Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Nie wystąpiły odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania czynności niezbędnych do rozpoznania sprawy Skarżącego. Czynności związane z prowadzeniem sprawy były wykonane niezwłocznie oraz w normalnym toku czynności. Zatem nie można uznać by okres ten prowadził do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, orzekł jak w sentencji.

Aleksander Stępkowski Mirosław Sadowski Paweł Wojciechowski

[SOP]

[ms]